

pósypanu. — Někotare wótposłane zgłosychu pšešiwu tyma kazńoma ako škódnyma za strowe našogo ludu. — Wónej nerozymnej stařejšej wóstajištej swójomu lubemu synkoju wšu wólu a pšiwdaštej jomu ceły žeń proznemu gańaš a grajkaš. — We takich gradach, napońonych ze wšyknymi kšasnosćami našogo casa, jo defe pšebywaš. — Bogatstwo hucynijo luži cesto gjardych. — Cysta wědobnosć gótujo cłoweka wjaso-
łego. — Bóža swěta wóšcojska lubosć co tebe tak řednego a dobrego, cystego a pšijaznego hucyniš ako jo móžno. — To nějo Wam trěbne hyš samemu¹⁾.

B. Gott läßt²⁾ uns nicht hungrig sein. — Gottvertrauen (Vertrauen auf Gott) macht die Leute geduldig. — Der Vater wird dir als³⁾ seinem Sohn nichts Schädliches geben. — In Hoyerswerda, einem kleinen Städtchen der preußischen Oberlausitz, habe ich oft zu tun. — Heidnische Völker haben die Sonne, als³⁾ die Erweckerin (maśc.) des Lebens, als⁴⁾ Gott verehrt. — Erfahrung macht mutig (maśc.).

39.

Die Grundzahlen § 33 (S. 30—34).

A. Dwě gózińe cakachmej na tebe, cogodla nějsy pšišel? — Pó dwěma lětoma su se zasej z cuzby domoj wrošili. — Nichten námožo dwěma knězoma słužyš. — Kak dłužko traju twóje prozniny? Styri tyžeńe a tši dny. — Wěle bratšow maš a wěle sotšow? — Mam dweju bratšowu a dwě sotše. Jadno a jadno stej dwě, dwě a dwě su styri. — Ja som tši myšynki namakaš, snaž jo jadna ta twója. — Na gałuze sejžitej dwa kósa, we tšawě lažytej dwě kózy. — Naš kněz ma styřoch brunych kóni. — My smy wósym žiši, pěš synow a tši žowki. — Wón jo šesć tyžeń mimo jadnogo dńa w Drěždžanach był. — Kak stara sy? Som pěšnasćo lět stara. — Tyžeń ma sedym dńow, mjasec ma tšizasća dńow. — Lěto ma dwanasćo mjasecow abo dwa a pěšzaset tyžeńow abo tši sta pěš a šesćzaset dńow. — Lutherus jo se narožil w lěše

1) Der Singular steht, weil das Beziehungswort Wam eine einzelne Person bezeichnet. — 2) § 75, 3. — 3) ako. — 4) za mit Acc.